

شهرهای دوستدار محیط زیست

بسیاری از مردم جهان از زندگی کردن در شهرها لذت می‌برند چراکه شهر علاوه بر زیبایی‌های خاص خود، فرصت‌های بسیاری را برای پیشرفت در اختیار آنها قرار می‌دهد؛ محیط زیست یکی از مهم‌ترین عواملی است که در جذب افراد نقش بسزایی را ایفا می‌کند.

کیپ تاون

پایتخت سبز آفریقای جنوبی

استفاده از انرژی سبز
برای فضای سبز خود

سان فرانسیسکو

سبزترین شهر آمریکا

دارای حمل و نقل پاک
و بازیافت مواد زائد

ونگور

مشهور به باغ‌های کنار ساحلی

دارای شبکه دوچرخه سواری

سنگاپور

سبزترین شهر جهان

کاهش دی اکسید کربن
تلفیق گیاهان با معماری

ریکیاویک

پایتخت شهر ایسلند

قابل تجدیدپذیری ۱۰۰ درصد
انرژی گرمایی زمین در این شهر

آمستردام

شهر دوچرخه دنیا

دارای حمل و نقل عمومی با انرژی‌های تجدیدپذیر

شهر مهاجران در استان مرکزی

شهر سبز ایران

۱۱۳ متر سرانه فضای سبز هر نفر

گزارش

«آرمان ملی» پرسش‌های تحلیلی نخبگان از کاندیداهای ریاست جمهوری را سلسله وار مطالبه می‌کند

نامزدها پاسخ دهند:

«قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین»

وقتی شعار گویی کاندیداهای اول را می‌زند

قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین

در سویی دیگر آنچه بعضی به عنوان قراردادی در مقابل برجام توصیف می‌کنند و البته بسیار در مورد سر نوشت آن نیز نگران هستند، قرارداد ۲۵ ساله ایران با چین است. موضوعی که شوربختانه هیچ‌کس از کاندیداهای فعلی اشاره‌ای به آن نداشته‌اند؛ حتی مهرعلیزاده و همتی که در قبال برجام موضع مشخص‌تری داشته و آن را تنها راهکار شرایط فعلی می‌دانند. با این حال قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین و مفاد آن، که تا امروز برای مردم مخفی و به عنوان یک راز باقی مانده است، از قرار در کلام نامزدهای انتخاباتی نیز همچنان باید یک راز باشد. هرچند بعضی در برخی از گفته‌های کاندیداهای ریاست جمهوری می‌توان گرایش‌های به شرق را به همان اندازه که عدم علاقه به غرب وجود دارد، دید. مثلاً جایی که قاضی زاده هاشمی می‌گوید نگاه به شرق راهبرد نظام است و در راستای همین هم قراردادهای بلند مدت با چین را داشته‌ایم. این در حالی است که جهت‌گیری مشخصی درباره این قرارداد گرفته نشده است؛ اینکه تا چه میزان کاندیداهای می‌توانند به این موضوع وارد شوند نیز معلوم نیست. هیچ‌یک از نامزدها در حد مطالبه نیز در مورد قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین و مفاد آن اظهار نظر نکرده‌اند و درباره چشم‌اندازی که قرار است بعد از این در انتظار ما باشد، نگفته‌اند. کاندیداهایی که همگی ادعای شفافیت دارند، در کلیدی‌ترین سیاست‌های پیش‌روی آینده کشور در حوزه سیاست خارجه، که موضوع برجام و تعهد ۲۵ ساله با چین است، موضع شفافیتی نداشته‌اند و بسیار مبهم، سطحی و مملو از شعارهای نینماشده سخن به میان آورده‌اند و همین‌هاست که باعث ایجاد تردیدهای بیشتری در آینده ایران با وجود چنین افرادی شده است. به راستی مگر می‌شود نسبت به مهم‌ترین اتفاقات آتی کشور را این حد گنگ و مبهم و فشرده بود؟

که بیشتر آمریکا را تهدید کرده بود که اگر دست از پا خطا کنند در همان هفته اول ۱۰۰۰ گروگان از آنها می‌گیریم و برای آزاد کردن هر یک از آنها باید چند میلیارد دلار بدهند و از این طریق مشکل اقتصادی مانیز حل می‌شود؛ مسأله‌ای که نشان می‌دهد چندان از مصلحت‌اندیشی‌های عرصه سیاست خارجه آگاه نیست. اظهاراتش در برابر برجام هم گاه متناقض است؛ یک‌بار پیش از تصمیم دولت رسمی ایران به مذاکره جدید در وین، از مذاکره با آمریکا و رفع تحریم‌های پله‌ای و گام به گام سخن گفته بود و اینکه اوست که می‌تواند حلال مشکلات باشد. در حالی که خود وی زودتر از هر کس دیگری از مخالفت مجمع تشخیص با FATF سخن به میان آورده بود؛ مخالفتی که عملاً می‌تواند هر قرارداد خارجی را بی‌اثر کند.

۲۰ دقیقه‌ای (اشاره به تأیید برجام) به پای غربی‌ها ذبح شد. با مذاکره مخالف نیستیم، با مفت‌فروشی مخالفیم. مذاکرات امروز وین، حراج آخر فصل دولت روحانی است. و باز هم معلوم نیست که این جملات یعنی برجام آری یا نه. اگر این مذاکرات امروز حراج آخر است پس بناسات امثال زاکانی چه کنند و آیا رئیس‌جمهور آینده می‌تواند غیربرجام کاری کرده و خلاف تصمیمات بالادستی، عمل کند؟ یا رئیس‌جمهوری که می‌گوید: «پای میز مذاکره‌ای که دنبال محدودسازی قدرت دفاعی و امنیتی ما باشد، نمی‌نشینیم»؛ اینکه معنی اش مخالفت یا موافقت با برجام است، مشخص نیست. سعید جلیلی هم که معرف حضور خیلی‌هاست؛ اینکه او از مخالفان برجام است اما راهکار جایگزین را معرفی نکرده است. محسن رضایی هم

جمله سیاست خارجه کشور مطرح نشده، جز اظهار نظرهای کلی درباره تعاملات با کشورها. مقوله برجام یکی از مهمترین این موارد است که در موردش اظهارات، دوپهلوسه و گنگ. مثلاً قاضی زاده هاشمی در اظهاراتی عجیب می‌گوید برجام را به رسمیت می‌شناسد اما دلیل نمی‌شود که قبولش داشته باشد. وی در این باره گفته: «معاهده برجام را به رسمیت می‌شناسیم، ولو اینکه قبولش هم نداشته باشیم و انتظارمان این است که همه اعضا به مفاد آن عمل کنند.» او در اظهاراتی که بیانگر زبان غیردیپلماتی اوست، می‌گوید: «امریکایی‌ها مانند سگ می‌مانند، سگ وقتی فرار می‌کند دنبالت می‌کند؛ ولی وقتی بایستی سگ فرار می‌کند، زاکانی هم همین‌قدر دوپهلو و نامشخص و شعاری اظهار می‌کند: «اینجا مجلس ما

آرمان ملی - امید کاجیان: مبارزات انتخاباتی سیاسی هفت نامزد ریاست جمهوری در فضایی سرد مدت‌هاست که آغاز شده؛ از فیلم‌های مستند تا گفت‌وگوهای رسانه‌ای، از مناظره‌های هفت نفره تا مونولوگ‌های مقابل دوربین و پشت میکروفن و از شعارهای همیشگی تا وعده‌های تکراری. آنچه اما در این میان بیش از همه مشخص است عدم وضع‌گیری دقیق و صحیح این کاندیداهای در برابر بسیاری از پرسش‌هاست. تمامی گزینه‌ها مدعی داشتن برنامه‌های متنوعی هستند که چه‌بسا مدت‌ها روی آن کار کرده‌اند یا سال‌هاست آن را نزد خود دارند. جالب اینکه تمامی این افراد صاحب‌منصبانی هستند که در این مدت نه‌راهی پیش‌روی دولت و ملت برای حل مشکلات با این برنامه‌های ادعایی خود گذاشته‌اند و نه از تریبون‌هایشان تا پیش از انتخابات درباره آن گفته‌اند. سوال این است که اگر آن‌ها داعیه عشق به مردم و مملکت دارند چرا با علم به راهکار حل این مشکلات، تاکنون سکوت کرده‌اند و پیشنهادشان را با دولت در میان گذاشته‌اند و از سویی چرا بازم حجتی در ایام انتخاباتی هیچ‌چیز مشخصی از این برنامه‌ها نمی‌شنویم؟ ذکر مصیبت این روزها، تنها کاری بود که تاکنون نامزدها از خود نشان داده‌اند. اینکه این گروه را مقصر وضع بد کشور بدانند و همین غافل از اینکه مردم در واقعیت هر دورا بانی چنین روزگاری می‌دانند و دنبال یک منجی برای حل آنند. با این حال نامزدهای امروز ریاست جمهوری مغرورانه هر یک با ذکر توصیفی و مثالی از قدرت خود در برابر حل مشکلات و گرائی و تورم و... داستان می‌بافند، از کشتن اژدهای هفت‌سر فساد سخن به میان می‌آورند و همچنین شکستن شاخ غول بیکاری... ظاهراً که کاندیداهای عرصه انتخابات را با نقالی‌های شاهنامه و افسانه‌سرایی اشتباه گرفته‌اند. جدا از شعار گویی‌های آنان، تاکنون یک میحت جدی و موضع‌گیری درست در خصوص مقوله‌های مختلف از